

Jyrki Pellinen PENTIN LUONA *ntamo*

PENTIN LUONA

© 2013 Jyrki Pellinen

ISBN 978-952-215-402-6

ULKOASU

Make Copies

KANNEN KUVA

Make Copies

VALMISTAJA

BoD – Books on Demand, Norderstedt, Saksa

2013

ntamo

www.ntamo.net

Jyrki Pellinen

PENTIN LUONA

ntamo

TEKSTI 7

PENTIN LUONA 49

SINIKKA 81

TEKSTI

Poliisitutkinnassa Flaneeraaja oli kirjoittanut oveen kirjaimet: HKT, l. henkisesti kehittyneempi tapaus. Mutta tri Alasen potilaasta oli jo kullunut aikaa ja tämä oli metsittyntä ja taantunut, ehkä sovinnastunut.

Sovinnaisuus. Se ratkaisi. Se oikeutti. Ja varsinkaan kun itsestäänkään ei ollut tietoa.

Oliko tämä nyt vapautta? Oli se.

Pian Flaneeraja tietenkin arvattaisiin minuksi. Ryhmä partiolaisia puoluesihteerien kollegoja syntyi nopeasti, kirjallisuus on kirjeenvaihtoa punertavin sähkörohtimisin silmin. Mitä he muka olivat: olivat tilanneet psykiatriseen matineansa Y. Alasen, vanhat silmät Flaneerajalla verestäisivät ja hän voisi pukeutua skottilaiseen lammasturkkiin, käydä tilaisuudessa – ja Henkisesti kehittynyt meni kauppaan jossa ei-algerialainen iranilainen heti keskeytti flirttailun suomenruotsalaisrouvien kanssa. Hän osti kondotoria-astetta alemman herkkupalan ja päätti omistaa sunnuntain diapamin suuremman annokseen käyttöön. Itseään ja onaninaansa säästelemättä. Se oli tapahtunut toissapäivänä ja vaati tällaisen veronsa. Kroppa tuntui laahaavan perässä ja sydäntä ahdisti.

Flaneeraaja ei kumminkaan kertonut Etymologille tästä: laskeskeli vain motiiveja itseään vastaan ja egyptologin hyväksi. Outo lasikiilto silmissään oli saksalainen Feuchtwagner kieltänyt masturbaation. Mutta toisaalta kai se sallittiin yli 70-vuotiaille. Mainitessaan ikänsä idea laajeni: yhtä hyvin voin kertoa muiden i'istä kun olen maininnut omani.

– Minun ikäni, sanoi Flaneeraaja, on sama kuin Stockmannin kalalammikon ikä.

Flaneenander lipsaisi liuskan koneesta ja luki. Hän aikoi heti lukea sen koekäyttöön Ulkomuodolle, jonka lääkärikäynti ja värikäs ent. elämä ottaisi sen vastaan kikatuksella, jota Flaneeranderin olisi kuunneltava tarkkaan, sillä Ulkomuodolla oli takanaan kirjallinen runokokooma nimeltä: *Elämää pikkuhousuissa*.

Oli tammikuu: kylmä. Vaikea olla alaston. Rehellisyys kärsi. Fla-

neerattu oli, mutta kirjoituksen jälkeen ei heti muistanut uutta Flaneenander-nimeänsä. Nyt se muistui, Egyptologi (monien haukkumisten keskeytysten uhri) sai kuulla jutun tuoreeltaan.

- Toi oli hyvä teksti.
- Mitä jos tekisin siitä bibliofilin mieluemmin.
- Ei kyllä se on hyvä noin.

Oli yhä tammikuu, järki seiso mainituista syistä.

- Se oli rehellistä tekstiä sanoi Etymologi kyllä.

Hän luki Putin-uutisia, joita Etymologi keräsi. Kiireessä linssinsä takana niitä tuli, koska Etymologi oli tarkka, pysähteli aina välillä.

- Šotsin huvilallaan ottaa vastaan sen Depardieun.

Juttu loppui kesken kuten tavallisesti. Jos Flaneeraaja myisi yksiönsä K-nokalta ja Egyptologi-etymologi omansa 76-neliöisen vastaavasti se tekisi yhteensä isohkon summan rahaa plus Flaneenanderin perintösomma 150 000; sillä saisi vaikka minkä kokoisen – mutta sitten kyllä Etymologin suku tai tuttavat ryntäisivät sinne. Flaneen-ader kuljeskellessaan oli keksinyt tämän.

Rouva Ulkomuoto ei vastannut oli kai ollut lääkärin kokeessa. Yhden sekunnin ajan. Hyvin meni ihmisillä sanoi Armas Pee Pulla.

Oli tammikuu. Puhelin soi. Järki seiso. Tarkoititko sitä, kysyi Etymologia.

- Aika että olen Stockan kalalammikon ikäinen.

– Kuule joku voisi vaikka nauraa vitseille. Ei kun sitä yhteissijoitusta.

- En, Flaneemnader sanoi.

Jos romaanin kirjoitus on tällaista nimien varaan ajattelua on se aika kuivaa. Päätän keksiä eläimet ihmisten tilalle ja vähentää välihuomauksia. Olla rehellisempi.

Etymologia kutsutaan Irlannin kirahviksi. Irlannin kirahvin viereen rakennettu ökytalo iso valkoinen. Joka ilta kun sen ohi kävelee Irlannin kirahvi sanoo että puut on kaadettu kyynelten päälle.

Jyrki Pellinen PENTIN LUONA *ntamo*

Kolme kertomusta, jotka näyttävät kirjailijan yksi ajassa, toinen paikassa, kolmas vuorovaikutuksessa.

”Teksti”: ”Oli tammikuu: kylmä.” Mutta kirjailijan sanasynty alter (?) ego on kirjoituksen voimasta vinhassa liikkeessä ja pyörii kuin hyrrä. Edes hänen nimensä (viimeksi se!) ei asetu. Mistään ei voi sanoa, onko se ”oikein” tai ”väärin”. Edes Pellinen ei Suomessa koskaan ole kirjoittanut näin hervottomasti.

”Pentin luona” on oikeastaan yhtäjaksoinen proosaruno, jonka pitkät, vähäpilkkuiset lauseet etsaavat kuvaa lepopaikasta lukijan ja ystävän vieraina jossain Kauklahdessa. ”Ikkunasta näen metsän missä tuulet improvisoivat lisäävät puolukkoja aikoihin ja naapurin rouva pikkupoikansa kanssa hiiptii syömässä Pentin vadelmia.”

”Sinikka” on tribuutti kirjailijatoverille ja monisävyinen kuvaus kaupungin ja maaseudun, miehen ja naisen ja kahden luovan mielen kohtaamisista, vaihtelevin etäisyyksin. ”69. Meistä on hauskaa kahdestaan vain olla suuria.”

